

[Undervisningsministeren.]

Mænd og Kvinder, kan han tale med et Par af sine Partifæller, der fik Lejlighed til at overvære en Tyrefægtning. Den virkede ikke godt paa en dansk Kvinde, hun maatte gaa hjem efter det første Sammenstød paa Arenaen, og det kan jeg godt forstaa. Den Slags Raaheder ligger ikke for os Nordboer. Det var en lille Sidebemærkning. Men jeg har, siden jeg kom hjem, ikke fra Tyrefægtningerne, men fra den Virksomhed i Genève og Madrid, som Rigsdagen har paalagt mig, i disse fjorten Dage gennemgaaet, jeg tror, jeg kan sige alt, hvad der ogsaa i min Fraværelse er skrevet i denne Pressestrid og Mødestrid, dels om Skoleudvalgets Betænkning og dels om Dr. Højberg Christensens Betænkning, som jeg om et Øjeblik skal komme ind paa.

Jeg har gennemlæst Referater af Møder, Diskussioner, Indlæg, hele Smaaskrifter, og jeg maa da sige, at jeg kan ikke finde nogen væsentlig Uenighed mellem de stridende Parter. Det eneste, jeg kan finde af virkelig Uenighed, er Striden mellem Borgmester Dr. Kaper og teologisk Professor Aage Bentzen om Placeringen af de ti mosaiske Bud. Det er i Virkeligheden det eneste, der er Uenighed om, og Uenigheden bliver rigtignok meget minimal, naar man i Borgmester Dr. Kapers sidst udkomne Bog læser følgende:

„Om han saa har heddet Moses,“
— jeg citerer ganske ordret —
„eller noget andet, har levet nogle Hundrede Aar før eller senere og arbejdet under de eller de Vilkaar, er relativt underordnet.“

Ja, saa er det rigtignok nær ved at blive en Strid om Kejserens Skæg, hvis man da ikke fra en vis Side har Interesse i at puste en saadan Strid, som der i Øjeblikket ikke er noget Grundlag for, op.

Der er i de senere Aar udgivet en Del Bibelhistorier af Pastor K. E. Nielsen, Dr. theol. Michael Neiiendam og en Bibelhistorie, der er blevet en Del omtalt netop under denne Diskussion, af Professor theol. Aage Bentzen, Pastor Th. Glahn og Kommune­lærer Frigast Hansen. Alle disse Bibelhistorier gaar ud fra og fremhæver det mere eller mindre stærkt, at den første Del af, hvad vi ved om Israels Historie, er Sagn; men som Professor Aage Bentzen, altsaa den gammeltestamentlige Professor ved Københavns teologiske Fakultet, smukt og rigtigt siger: I Sagnene kan der ikke blot være Poesi, men ogsaa stor Dybde baade filosofisk og religiøs. Han henviser blandt andet meget rigtigt til de dybe Bemærk-

ninger, som Grundtvig har gjort om de nordiske Myter, i hvilke Myter fra Folkenes Barndom der ligesom forespejles, hvilke Kræfter der rummes i disse Folk, og ligesom foregribes, hvad der senere vil udfolde sig. En saadan Henvisning er i og for sig ikke nedsættende, tværtimod kan den yderligere fremhæve og forøge Værdien.

Nu er der det at mærke, at Københavns Kommune, der har et ganske selvstændigt Skolevæsen, saa godt som uafhængigt af Staten og Undervisningsministeriet, har en Autorisation — det vil sige, det er kun en anbefaling af Undervisningsbøger —, der foretages af Skoledirektionen. Dr. Neiiendams Bog er ikke autoriseret ved Københavns Skolevæsen, men da han udsendte den, skrev han et Forord, og i dette bemærker han, at han har udarbejdet Bogen under stadigt Samarbejde med Borgmester Dr. Kaper. Han vil ikke have, at Kritikken skal rettes mod Dr. Kaper, han siger: kom til mig med den, men Dr. Kaper har senere fuldt ud stillet sig ved Dr. Neiiendams Side. Den anden Lærebog, den af Professor Bentzen, Pastor Th. Glahn og Kommune­lærer Frigast Hansen, er autoriseret i de københavnske Skoler. Skoledirektionen, der bestaar af Borgmester Kaper, Overpræsidenten og det gejstlige Medlem, den gamle Pastor Steen, som har siddet i mange Aar i Københavns Skoledirektion, kan dog vist ikke være udpræget kristendomsfjendtlige eller religionsfjendtlige. Jeg vil bede ærede Medlemmer, som interesserer sig for denne Sag, om at gennemlæse og virkelig gennemlæse saa fordomsfrit, som de er i Stand til, en udmærket Artikel, som den konservative Viceskole­direktør Svane i København, Medlem af Skolebogsudvalget, skrev i „Berlingske Tidende“s Aftennummer for den 18. Oktober, hvor han bl. a. ender med en efter min Mening ikke blot smuk, men ogsaa fuldt berettiget Tillids­erklæring til den danske Lærerstand. Ja, hvor er Striden henne? Grundlaget derfor er det løsest mulige, det spinkeste, ja, der findes næsten intet; det er kunstigt. Man søger at puste noget op, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skjødt døbte en „Skole- og Kirkestrid“. Der er ikke mindste Mulighed derfor, det er ikke mindste virkeligt Grundlag derfor. Man kan have sine partipolitiske Motiver dertil; jeg tror ikke, de vil bære megen Frugt; det viser Stemningen Landet over det sidste halve Aar. Der blev i Foraaret fra en vis Side talt noget om, at Venstres Tilslutning til Skoletilsynsloven vilde flytte 50 000 Missionsstemmer fra Venstre til Højre. Der er ikke